

**Judicium Grave à Domo Dei, Omnibus Templorum,
Processionum, Et Qvorumvis Sacrorum, Dum Irreverenter
& Impie Divinis assistunt, Dehonestatoribus formidandum**

Pragae, 1670

Caput I. Impietas sæculi nostri in locis & rebus Sacris.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54878)

CAPUT I.

*Impietas sæculi nostri in locis & rebus
Sacris.*

*Multiplicavit Ephraim Altaria,
ad peccandum, facta sunt ei
Ara in delictum, inquit Oseas
Prophetiæ c. 8. deplorans ul-
timam Israël's impietatem,*

quâ non contenti Deum impietatibus suis ad
iracundiam provocare, ipsa loca sacerrima,
Aras, & Altaria Deo placando destinata, per
dehonorationem profanârunt. Suscitare de
pulvere tuo, & exurge Vates Sanctissime
Osea, & longè verius hodie non contra Israë-
litas, sed contra Christianos invehi poteris:
*Multiplicavit Ecclesia Christiana Altaria,
Templa, Oratoria, Sacella, dum non solùm
in qualibet Regione aut Urbe, sed quovis
Oppido & Pago, [qualibet penè urbium
platea, nè dicam privatis Arcibus & domibus
hæc reperiuntur, ubi vel in sacrosanctæ Missæ
sacrificio, vel in Altaris Tabernaculo præsens
Christus sistitur, sic ut planè de Ecclesia ve-
niâretur illud Moysis Deut. 4. Non est alia
Natio*

Natio tam grandis, qua habeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest cunctis obsecrationibus nostris. Multiplicabit hæc Altaria sanctissimâ intentione, ad augendam pietatem, ad inveniendum & colendum quovis loco Deum; sed eheu! quàm multis hæc ipsa sacrosancta Altaria erecta videntur ad peccandum, & Ara facta sunt ad delictum, apud quas majori impietate, quàm infideles in fanis suis versantur, ac si non ad alium quàm impietatis usum Tempia constructa forent.

Quis enarret levitates & petulantias modernæ sæculi? quis impudentiam & irreverentiam describat, quæ in locis & rebus sacris passim admittuntur? quis indignissimas actiones, quæ in templis, coram ipsa divina Majestate, in sanctissimo Sacramento corporaliter præsentate patrantur? Intratur à multis Ecclesia, sed nunquid ut Deum adorent? vix ac nè vix quidem inclinato (quod terrenarum Majestatem allocuturi sæpius iterare ex legibus Aulæ debent) Supremo Numini poplite fessum continuè capiunt, aut familiarem aliquem ad colloquium circumspiciunt, cum eodem ità fixi consistunt, ut nè ad Elevationem quidem Sacrosanctæ Hostiæ, genua inflectere sustineant. Interim risui, confabulationi, cachinnis, jocis, turpissimis dictionibus

amatoriis discursibus, ita petulanter, impudenter, & clamose indulgent, ut non Sacerdos solum in sacrificio, sed etiam piæ animæ in auditione ejusdem turbentur. Et hi quidem ex Ecclesia forum, instituendæ conversationi, & celebrandis conventiculis faciunt; quibus si plenum sit Templum, nihil differt à *Caupona*, inquit S. Chrysostr. hom. 31. in Epist. 1. Corinth. *tantus est risus, tanta perturbatio, sicut in balneis, sicut in foro, clamantibus omnibus & tumultuantibus, atque in templo solum.* Alii integros Cassetarum, Causarum, Actionum, & literarum fascis secum ad templum afferunt, quæ partim ipsi cum vicinis legunt & relegunt, consultant & judicant, ominantur & remedia inquirunt. Quorum tora per integrum Missæ Sacrificium est oratio: sub Elevatione Sanctissimæ Sacramenti paululum pectus digitis non tam verberasse, quam leviter contigisse. Quid aliud hi ex Ecclesia faciunt, nisi Curiam, Prætorium, & Postariam domum?

Alii tandem, quod horribilius est, in ipsam Ecclesiam congressum condicunt, Proci & Amasiæ ad mutuos conspectus & affatus locum hunc assignant. Videres hos indecore confidentes, & manus ac pedes, totumque corpus inquieto situ iactantes, Amasias suas, imò toto Temple alterum sexum turpiter o-

4
 culis venantes, nutibus & gestibus loquentes
 & corrientes, & mille complementa partē in
 omnem histrionicis inclinationibus & aulicif.
 mis dispergentes. Tūne hos ad orandum &
 deprecandum Deum suum in Templum con-
 venisse dicas? Tūne ad placandum tremen-
 do Corporis & Sanguinis IESU Christi sacri-
 ficio, offensum sceleribus suis Numen acce-
 sisse? Nihil nimium dixerō, si speluncam La-
 tronum, publicum Prostibulum, Domum Dei
 ab ipsis factam esse, cum Salvatore pronun-
 ciavero. Vos estis, o impij prævaricatores,
 verissimi Latrones, qui non satis habentes in
 proprias sævire animas, alienæ etiam saluti
 insidias struere ad Templum convenitis. Adi-
 te os illud aureum, Divinissimum Chryso-
 stomum, & in impietatem vestram justissime
 detonantem accipite, hom. 36. in 1. Epist. ad
 Corinth. *An non habetis domos ad comeden-
 dum & bibendum? an Ecclesiam Dei contem-
 nitis, & eos qui non habent pudore afficitis?
 dixit Paulus de iis qui pauperes despiciunt,
 Mihi quoque concedite ut dicam de iis, qui hic
 cient tumultus & loquuntur. An non habetis
 domos ad rugandum? an Dei Ecclesiam despic-
 itis? & eos etiam corrumpitis qui volunt esse
 modesti & quieti? nihil omnino differre nunc
 Ecclesia à foro, & si non sit dictu audacius,
 fortè nec à fornicationis loco & prostibulo, adeo*

in qua illic scortantur, lascivius & impudic-
tius ornantur, qua hic congregantur: quam-
obrem multos quoque impudicos huc attrahunt.
Et si quis tenter, aut velit corrumpere mulie-
rem, nullus ei videtur locus aptior, quam Ec-
clesia. Et si quid emere aut vendere oporteat,
Ecclesia videtur esse aptior quam forum. Hic
enim de his plura verba fiunt, quam in ipsis of-
ficiis. Et si volueris res audire civiles, & qua
in adibus fiunt, & qua in castris, nè eas ad
Prætorium, neque sedes in officina Medicorum;
sunt enim qui omnibus exactius hic omnia hæc
annuntiant, & omnia sunt hic magis quam
Ecclesia. Hæcne sunt tolerabilia? hæcne fe-
renda?

Eheu igitur perpendite vos tales, quan-
tum Divina Majestas per vos inhonoratur, &
quantus pœnarum ac tormentorum cumulus
vobis inde coacervatur! & necdum Dei præ-
sentis vultum reveremini? neque maledi-
ctionem in animas vestras momento feren-
dam exhorrescitis? an fortè leviores his Do-
mûs Dei contemptibus noxas, & piacula ineffe
reputatis? vœ miseris vobis, si ità mente ca-
pti cœcutitis! timendum fanè est, nè re ipsa
mente capi Deus vos in temeritatis pœnam
sinat, quod longè minorem ob culpam Ale-
xandro Leonis VI. Imperatoris successori
contigit. Quantum enim vobis reputaretur

facinus in Persona Regia Cæsareaque, recto capite Templum & Altare accedere? Et tamen illud hic Cæsar & mentis & Imperii amissione luit, ita casum referente Aretâ Cæsariensi, in Encomio Euthymij Constantino-politani. *Mos est Regibus Christianorum, qui idem illis communis est cum omnibus Christianis, ut quotiescunque Dei Basilicas ingrediuntur, aperto eas capite ingrediuntur. Hunc morem cum sapientissimi videlicet illi atque optimi Viri sustulissent, persuaserunt homini crassa curis, ac de Suillo grege (ita eum compellare ob tantillam irreverentiam non dubitat) ut cooperto capite in loca sacrosancta ingrederetur. Quam quidem ille disciplinam cum admisisset, nimirum pulchrè ille quoque consecutus est casus. Etenim ubi hominem sic persuasum illi introduxere, ac violacei coloris amiculo rectum Sacra Mensa admodè, magno cum suo, eum illius futuro dedecore, confestim ille post facinus illud tam audax, mente captus est, neque ex ea die in potestate amplius fuit. Et minori reatu vos obstringi putabitis, impiâ linguâ, profanis gestibus, sacrilegis verbis, ponè ipsum Altare, Domino præsentibus insultantes? Coimus in Cærum Christiani Congregationem, dicebat de sui temporis fidelibus Tertull. in Apolog. cap. 39. ut ad Deum quasi manu factâ preceationibus ambia-*

*mus orantes. Coitis è contra hodie ò impii in
cœtum & congregationem ad Tempia, ut
in Deum quasi manu factâ impressionem ho-
stilem faciatis pugnantes, tot Majestatis suæ
contemtibus, Præsentix ipsius despectibus,
Conspectûs Divini inhonationibus, Do-
mûs sacratissimæ profanationibus, eum ad
iracundiam provocando. Sic, ut quemad-
modum dignationem Dei admirans Prophe-
ta dixit: Non est alia Natio tam grandis, qua
habeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus
noster adest cunctis obsecrationibus nostris:
Ità verissimè è contra de nobis dici possit:
Non est alia Natio tam impudens, Vesana &
ingrata, qua Deos suos ita inhonoret, & con-
temtui habeat, sicut Christiana Deum suum in
cunctis obsecrationibus suis.*

CAPUT II.

*Detestabiles apud Deum esse, loca sacra
& templa inhonorantes, S. Scriptu-
ra testatur.*

Quantam à Fidelibus exigat Deus erga
Domum suam reverentiam & venera-
tionem, non possumus aliunde magis agno-
scere, quàm ex illo Christi facto apud Mat.
cap. 21. & Ioann. c. 2. & Marc. 11. ubi post-
quam intrasset in Templum Dei, invenit in